

**Oponentský posudek k diplomové práci zpracovatele Matouše Procházký
„Podmínka jako vedlejší ustanovení v závěti v právu římském a moderním“
FPR ZČU v Plzni, Katedra právních dějin**

Zpracovatel se ve své diplomové práci zabývá římským dědickým právem v části vztahující se k podmínce vedlejší, kterou srovnává s aplikací obdobných právních předpisů v moderním právu, konkrétně v ABGB (na několika místech je v práci chybně uvedeno ABGB: str. 8, str. 10, str. 57, str. 58), ve Vládním návrhu občanského zákoníku z roku 1937 a v NOZ z roku 2012.

2. kapitola diplomové práce (str. 11-25) obecně pojednává poměrně podrobně o římské právní vědě a jejím vývoji, od založení Říma až po období dominátu. 3. kapitola (str. 26-29) poté objasňuje rozdíl mezi podmínkou a určením času.

Kapitola 4. (str. 30-45) se zaměřuje na římské právo dědické. Po obecném uvedení do problematiky zpracovatel pojednává o struktuře římského testamentu. Zde bylo dle mého názoru vhodné se o jednotlivých ustanoveních, která se kromě podmínky v klasickém římském testamentu mohla vyskytnout, rozepsat o něco podrobněji. Jsou popsány jednotlivé druhy podmínek, jejich platnost a účinnost.

Kapitola 5. (str. 46-48) se věnuje čtyřem možným vadám podmínek.

V následujících kapitolách se zpracovatel již zaměřuje na vývoj institutu podmínky v moderních legislativách – v ABGB (str. 49-57), ve Vládním návrhu občanského zákoníku z roku 1937 (str. 57-60) a mnohem podrobněji se poté zaměřuje na NOZ (str. 61-76).

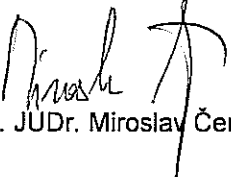
Závěrečná 8. kapitola (str. 77-78) srovnává římskou a moderní právní úpravu, přičemž dle mého názoru právě tato část měla být pojednána podrobněji.

V závěru práce (str. 79-81) zpracovatel uvádí, že autoři NOZ se při jeho tvorbě inspirovali římským soukromým právem. Takovýto závěr však dle mého názoru neplatí jednoznačně, či přinejmenším by bylo po jeho vyslovení třeba podrobněji pojednat o tom, zda inspirace odpovídá rovněž konečnému výsledku. Je rovněž otázkou, zda nebylo nadbytečné určitě skutečnosti uvádět téměř doslova stejně jak v úvodu, tak i v závěru práce (např. to, že Osnova ovlivnila tvůrce současného občanského zákoníku).

Práce je zakončena anglickým shrnutím a přehledem literatury.

Přes výše uvedené drobné výhrady však považuji práci za vyhovující požadavkům a doporučuji ji k obhajobě.

V Plzni dne 15. dubna 2018

doc. JUDr. Miroslav Černý, Ph.D., JU.D.